

Voor mensen die hun ogen open hebben en de tekenen des tijds analyseren, valt het niet altijd mee om bepaalde principes vrij uit te leven. Er gaan soms deuren dicht voor mensen met principes, die dingen willen veranderen die niet in de lijn liggen van wat de wereld bezig houdt.

Het is niet populair om de rustdag te houden, om met broeders en zusters verenigd te zijn in studie of lofprijzing, om je bezig te houden met geestelijke dingen, om God in het leven centraal te zetten. Hoewel we daarmee niemand kwaad doen, worden we toch uitgedaagd, op de rooster gelegd, getest op onze standvastigheid....

Men probeert ons wel eens in onze van de massa afwijkende gewoonten te doen struikelen, want zolang wij anders zijn, zijn we een aanklacht voor wie volhardt in het oude. Dat geldt in feite voor elke verandering.

Wie wil stoppen met roken heeft zijn strijd. De veel geoefende gewoonte is hardnekkig. Maar daarnaast is er de strijd met de omgeving. De omgeving die uitdaagt... "echt niet?" Nooit heb je een sigaret aangeboden gekregen. Maar als je wil stoppen lijkt men je royaal te willen bedienen.

Maar er gaan ook deuren open. Wie ontdekt heeft dat het mogelijk is om op basis van de vrije wil keuzes te maken en die consequent navolgt, ontdekt een bijzonder levensvuur. Wie dat realiseert zal, hoe meer men probeert te dwarsbomen, juist consequenter en vuriger worden in de genomen beslissing.

De dingen die ons inspanningen hebben gekost om ze te veroveren, blijven in ons leven altijd de zaken van grote waarde.

Het mooie is, dat door zich te engageren er een ongekennde ijver en energie wordt opgewekt. Het gaat je ter harte als je iets hebt gedaan voor de dingen waarvoor je hemel en aarde bewogen hebt.

Behalve deze flyers biedt HouVast een bibliotheek aan digitale boekjes en samenvattingen van predikingen, vertaalde boeken over geloof en levenswijze.

Bestudeer de Module C waarin honderden boeken en publicaties zijn verzameld, die je naar de Bron van Leven verwijzen...

Volg HouVast via www.goednieuws.org

Want als je Jezus kent, ben je heel anders

Je hebt het misschien ooit moeten horen "Waarom kan je niet gewoon doen?" of nog sterker: "Waarom kan je niet NORMAAL doen"... of waar het op neer komt: "Waarom houd je het niet zoals iedereen?"

Misschien klonken dergelijke vragen als een verwijt, en ik heb ze ook gekend. Er zijn tijden geweest waarin ik niet voor mijn ideeën durfde uitkomen uit vrees belachelijk gemaakt te worden. Want dat voelt pijnlijk aan. Je weet dat je iets veel beter hebt gevonden, je probeert het zo positief mogelijk te beleven... en je krijgt tegenwind, verwijten, men haalt je door het slijk...

Hopelijk niet, maar ik weet dat sommigen ermee te maken hebben en het heeft te maken met sociale verhoudingen en intermenselijke relaties. Wie zich probeert los te maken uit traditionele patronen, hoe fout ze ook zijn, gaat zonder het te willen in tegen de verdedigers van die tradities. De menselijke geest is soms complex. Mensen kennen hun fouten en gebreken, maar proberen ze goed te praten, zoeken naar excuses, zoeken argumenten om door te gaan... en dan komt daar iemand die zich onttrekt aan de zuigkracht van de massa. Die wordt meteen met tegenwind en kritiek bedacht. De negatieve reacties komen als een waterval.

Wat moet je daarmee? Vooral als de reacties van zeer dichtbij komen? Toch maar 'gewoon' doen voor de lieve vrede? Of een strategie uitbouwen om die keuzes trouw te blijven en er een werkbare en leefbare ondergrond voor te vinden?

Soms lukt het, soms niet. Want als jij bewijst dat het mogelijk is om ANDERS te leven, bewijs je dat diegenen die het tegendeel beweren ongelijk hebben... En dat willen ze zeker verhinderen, ongeacht waarover het ook gaat. Gaat het om roken of drinken, je voeding of je geloof, ze vinden altijd vurige pijlen.

Precies daarom moet je gewapend zijn. Lees er de Bijbel op na en je vindt de uitrusting die nodig is om tegen de stromen van kritiek in te gaan! Laat men je dan maar proberen te verslaan! De Bijbel is een boek voor diegenen die willen **overwinnen**. Uit onszelf kunnen we dat niet, maar met Gods hulp zijn alle dingen mogelijk.

De Bijbel spreekt ons aan met "**Gij, geheel anders...**" en maakt daarbij een vergelijking met de wereldse mens. Het is natuurlijk mogelijk dat deze mens zich ook christelijk noemt, maar de Bijbel leert ons ook wat de inhoud is van dat *anders zijn*.

Het heeft in het geheel niets te maken met de keuze om *op te vallen* of ons te *onderscheiden* van de massa met een bepaalde karaktertrek of kennis of uiterlijk. Het heeft niets te maken met het zoeken naar iets om zich van de massa los te maken... want je zou wel willen dat je met iedereen kon delen wat je zelf hebt ontdekt. Het is vanuit je bewogenheid en je groter doorzicht dat je zou willen dat de waanzin stopt en dat er ruimte zou komen voor een betere benadering van de dingen naar hun doel.

Als men dat ziet als rebels, opstandig, eigenzinnig, of dat in verband brengt met het verliezen van je job... doet dat pijn ! “Je bent niet wel wijs...” Denk dan even aan wat Gandhi ooit zei : “De dwaling wordt niet de waarheid omdat zij wordt nagevolgd door de massa... de waarheid wordt ook niet een dwaling omdat zij slechts de enkeling kan aanspreken.”

Wat je ervan maakt kies je zelf. Vraag aan God dat Hij omstandigheden wil scheppen, dat Hij wil werken aan het hart van zij die je bekritisieren. En vraag vooral de kracht om beginselfvast te zijn in die dingen die door de wet van het geweten worden opgelegd.

Het bijbelvers gaat voort met te zeggen: (Efeziërs 4:20-24) *“Maar gij, geheel anders : gij hebt Christus leren kennen.”*

De volgende vraag die wij ons kunnen stellen is : “Wat betekent het om Christus te KENNEN ?” De Bijbel geeft heel wat uitleg bij wat “kennen” en “niet kennen” is. Dat onderwerp alleen is het voorwerp van studie, maar als vervolg van dit vers klinkt het : *“Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.”*

Dat is het betrouwbare woord van de Bijbel : “verjongd worden”, de oude mens achterlaten om er nooit meer op terug te komen. Als positieve mensen vooruit kijken en weten dat God voor ons iets veel beter heeft.

Had je deze bijbeltekst al gehoord? Hoe dikwijls ik hem ooit gelezen of horen voorlezen heb, toch blijft hij mij op een bijzondere manier beroeren.

Het heeft te maken met het feit dat ik al minstens veertig jaar bezig ben met het “Waarom” van het lijden, de miserie, de mensonterende toestanden, de uitsluiting, de conflicten... terwijl het leven toch zo eenvoudig mooi en positief zou kunnen zijn.

Wat is het dat de mens beroert om zo gemakkelijk af te dwalen naar geweld en dominantie en zich niet realiseert hoeveel pijn en lijden dit voortbrengt ?

Ik herinner mij hoe ik 35 jaar geleden een artikel schreef onder de titel “doet de nieuwe mens aan”... waarop een bevriende predikant mij de opmerking maakte te verwachten dat het over een meer geestelijke aangelegenheid zou gaan... En natuurlijk mocht hij dat verwachten onder een zo duidelijk citaat van de Bijbel.

Tenslotte gaat het hier over het KENNEN van Christus en het onderwijs dat we in Hem hebben genoten, over de keuzes die we maken om ons aan God te verbinden.

Velen onder ons hebben in hun leven grote veranderingen ondergaan. Ik heb ervaren dat veel van onze lezers diepzinnige mensen zijn die proberen zoveel mogelijk deeltjes van de levenspuzzel in elkaar te passen. Ik ben getuige geweest van de ernst waarmee sommigen hun geloof beleven en precies daarom weet ik dat een studie zoals deze in goede aarde valt. De meeste van onze lezers ervaren dat een stap in geloofsrichting de logische stap is in het zoeken naar de waarheid.

Het werkt in beide richtingen : het geloof kan ons met open oog voor de natuur brengen, en de natuur kan ons ondersteunen in ons zoeken naar de Bron des levens.

Veel mensen hebben hun voeding aangepast, hebben hun geestelijke krachten zien heropleven en werden aangenaam aangesproken door het Goede Nieuws.

Weer anderen vonden de weg naar de Bijbel en bestudeerden aandachtig ieder woord. Ze hebben veel geleerd en zijn veranderd. Ze hebben veel van hun oude mens achtergelaten... en het is mogelijk dat het sommigen hindert dat dat oude pak zo moeilijk uit gaat, terwijl dat nieuwe pak zo moeilijk over het oude past... We hebben geprobeerd een compromis te maken, en waar mogelijk iets van de nieuwe inzichten te integreren in oude gewoonten. Want laten we eerlijk zijn, zo plezierig vinden de meesten het niet om ANDERS te zijn.

- Er zijn wel mensen die graag opvallen, maar wij willen bescheiden zijn.
- Er zijn mensen die graag het woord voeren, maar wij willen stil zijn.
- Er zijn mensen die zich verheffen, maar wij willen nederig zijn.
- Er zijn altijd mensen die er plezier in vinden om niet EENDER te zijn. Mensen die zoeken om op te vallen en die daarvoor ieder middel aangrijpen.

Wanneer we op de straat onze ogen open doen, zien we heel wat mensen die er een plezier aan beleven aan het demonstreren van hun anders “geaard” zijn, of aan buitennissige kleding en kapsels en tatouages enz. Het lijkt alsof er een tijdperk van taboes is afgesloten en dat nu de tijd is voor ongeremdheid. Veel mensen zijn zonder normen. Hun beweegredenen voor hun demonstratie zijn anders. Ze proberen de illusie te voeden dat ze iemand zijn, aandacht trekken, en vinden zich belangrijk als doorbrekers van taboes, of misschien hebben ze nog andere redenen.

In feite zijn ze niets anders dan de speelballen van dubieuze trendmakers en modefreaks. Hoeveel ringen en medailles ze ook in hun oorschelp, hun neus, hun wenkbrauw, lippen en misschien nog andere plaatsen van hun lichaam hebben, het kunnen kinderen van God zijn en God wil hen erbij - als ze dat willen.

Wij kennen hun beweegredenen niet. Ze zijn zich meestal niet bewust wat ze doen. Ze zijn niets anders dan het product van een ziekelijke, decadente wereld. In deze losgeslagen wereld hoeven we ons niet te schamen voor ons “anders zijn”. Onze keuze heeft te maken met het verlangen om Gods wil te doen, om Hem beter te leren kennen, met dankbaarheid die we uitstralen voor het feit dat Hij Heer van ons leven is, Hij ons gemaakt heeft, Hij onze schuld verzoend heeft.

Zegt Paulus in de Romeinenbrief (1:16) niet : “Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud van eenieder die gelooft.”